

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De tribus vltimis malis que causantur ex peccato. ser. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De Penitentia

no generi idicta est. Gen. ij. Quacūq; die
comederis/morte morieris. Itē Rom. v.
Per vñū hoīez pctm̄ intravit in mundū.
Et p̄ pctm̄ mors. Et cōcordat etiā simile de
ture ciuili: quo disponit q; si cōducoz do/
mus ea male vtratur q; p̄t ei ea auferri a
dño. et pbat in. l. edem. l. loca. Sic deus
locat nobis vitzā spālem vt ei reddamus
mercedē bonoz operū. Si igit male vtrā/
homo ipsa vitzā dign⁹ est vt ipsa p̄luetur.
Itē etiā deus ppter pctā hoīm immisit os/
suū: et vitzā humanā dimīnuit deus pro/
pter malitiā hoīm. Gen. vi. Non p̄mane/
bit spūs m̄s in hoīe in eternū: q; caro est.
erūtq; dies ei⁹ centū viginti annoz. Vñ/
sericorditer etiā deus cū peccatozib; agit/
dimīnuēdo eis vitzā: q; tollit deus malos
de medio: ne pctm̄ eozū augeant. vt dicit
Aug. et in decretis. xxiij. q. iij. ea vindicta.
Et alibi dicit idē Aug. Cui licētia iniqui/
tatis eripit vitzā: qm̄ nihil est infes/
ticius felicitate peccatū: qua penalis nū/
trif impunitas: et mala voluntas vtur ho/
stis interior roboret. xxiij. q. j. parat. in fi.
Ad idē facit. xlv. d. et qui emendat. Et
go penitentiā agere rē.

De tribus vltimis malis: q; cau/
santur ex pctō. Sermo. x.

Penitentiā agi/
te rē. In pcedentib; dictū est

de differētia et nouē malis que
sequitur ex pctō: nūc hō dicendū est de tri/
bus vltimis malis p cōplemento hui⁹ ar/
ticuli. Salutes virgo rē. ¶ Pro finis
fundamēto: qui est de pctō: oīf theologi
calis questio. ¶ Querit. Vtrū pctm̄ vo/
luntatis et operis sint duo pctā vel vñū:
Arguit q; sint duo. Multiplicato infe/
riori: multiplicat superius: sed fornicatio
exterior: pctm̄ est speciale: voluntas etiā for/
nicandi pctm̄ est speciale: sed voluntas for/
nicandi est aliud q; ipse act⁹ fornicandi:
Itē ista sunt diuersa: et sunt pctā: loquēdo
formalit. ergo sunt diuersa pctā. In oppo/
sitū. Actio inchoata nō ponit nūerū nisi
seipsa sūmata: sed pctm̄ inchoat in volun/
tate et sūmit in ope. fm̄ qd dicit Jaco. j.
Concupit. cū pcepit parit pctm̄: pec. hō

cū cōsumatū fuerit generat mortē. p̄m̄
voluntatis et operis sunt vñū pctm̄: et sic que/
stio manet p vtracq; pte dubia. Ad q̄tū
nē respōdendū fm̄ Bonauē. sup. ij. sen. d.
xliij. q. j. q; dupliciter cōtingit cōparari pctm̄
operis exterioris et voluntatis interioris.
Vno mō put ista duo cōiuncta sunt et oī/
dinata: ita q; vñū est ex altero: et sic volun/
tas interior actu exteriori nō facit diuersa
pctā p eo q; vñū est ibi p̄cept⁹: et vna auct/
or et vna cōuersio. Voluntas etiā est q; cōm/
tēnendo cōuertit. dū ad bonū cōmendabi/
le cōuertit. nō solū q̄ntū ad actū p̄p̄tū sed
etiā q̄ntū ad actū inferioris potētie qui ei
subiect⁹. Si autē cōparemus voluntate inte/
riorē ad opus exteri⁹: put sunt separata: ita
q; vñū peccet voluntate finalit⁹ peccet vo/
luntate et ope. Pctm̄ voluntatis et operis
sunt diuersa pctā. Et ad argumētū dī in q;
loquit de multiplicato inferiori: sup̄iorū
dicendū est q; verū est de illo inferiori: cui
suū superi⁹ est essentialit⁹: et nō sic est in p̄p̄/
sito cū pctm̄ sit accidēs. Agam⁹. ¶ p̄m̄
de pctis tā voluntat⁹ q; operis: ad quā agē/
dā nos exhortātur vba p̄sumpta rē.

Primo est repositio amissionis.

Secundo est quietis perturbatio.

Tertio est pene eterne obligatio.

¶ Primo est repositio amissionis. Per pctm̄ cū
hō amittit tps: qd est p̄ciosissima res. Nā
si anima dānata posset recuperare in hac vi/
ta spaciū medie hodie: caripēderet magis
et p̄ciosiorē illaz reputaret q; totū mundū
thesaurū. Vñ Berū. Nihil p̄ciosius tpe:
heu nihil hodie vili⁹ reputat. Hora exte/
plū. Crisauri: de quo in. iij. dīat. et in bon.
xij. qui in extremo vite tps modicū postu/
labat dī. Inducias vltz mane rē. Sic dī/
le dñs Nicolaus de Sicilia. q; cū esset pe/
ste p̄cussus: videns se mori p̄p̄m̄
sit p quodā venerabili religioso. Qui cū
venisset ad eū: querēti quid postularet
xit. Rogo te pat vt petas a dño inducias
mibi decē dierū: infra quos valeā dispos/
re animā et bona mea rē. At ille dixit. Et
q̄t annos in hac vita p̄gissis? Respon/
seraginta. At ille. Et q̄t in tot annis
glexistis disponere vitzā vestrā? Rō autē
p̄citis decē dies. Tandē ille an̄ terminā/
illum pctm̄ exp̄iauit: cum vitzā suā valde
secularit⁹ p̄gisset. Itē Eccl. xij. filia

serua tps z declina a malo. Nota cōserua
tpe zc. Ratio est: qz sic transit qd est irre-
cuperabile. Omnia alia bona reposita si
amittantur recuperari possunt: soluz tps ir-
recuperabile est. Virgil. in. r. eneid. Stat
sua cuiqz dies breue z irreparabile tēpus.
Omibz est vite. Hoc ergo tps maxime p-
dit pētm: nō solū pōit: sed cōtra semetipm
z ptra largitorē repositis: qd est deus: expen-
dit in vanitatibz z pētm. Ps. Eū acceper-
o tps: ego iustitias iudicabo. Ideo facta
mus consiliū Salomonis dicētis. Quid
necesse est hoi maiora se querere: cū igno-
ret quid cōducatur sibi in vtra sua numero
diez pegrinatōis sue: z tpe qd velut ym-
bra pērit: Eccl. viij. Scdo est quietis
aie prurbatiū. Nunqz em misera anima
quiescit in petō mortali. Eū em quies sit
termin⁹ mortis: ania aut peccatoris sit sp-
in pētmu motu cū voluntate peccandi: se-
quit qz misera illa ania non possit quiesce-
re. Alia causa. Eū de⁹ habeat aiam quie-
rare inqntū habet rōnem boni: obiectum
autē voluntatis z finis anie sit ipse deus.
Aug. in lib. cōfess. In pncipio fecisti nos
vne ad te: z inquietū est cor nostrū donec
requiescat in te. sequit qz nunqz ania quie-
tat: donec sit cū deo seu tendat in deū. Sz
ania peccatoris est contra deū: z recedit a
deo p pētm: qd est auersio a bono incōmu-
tabili z cōuersio ad bonū cōmutabile. fm
Aug. sequit qz nunqz talis ania habebit
quiescē. Hoc est qd dicit Aug. in lib. p̄fess.
Iussisti domine et sic est yr pena sit sibi
ois inordinat⁹ amor quez hnt peccatores
citra ea q mouet eos ad peccādū: q amor
est eis pena. Si volum⁹ ista videre clari⁹
discutamus p singula pētm mortalia: z vi-
debim⁹ penas z amaritudines q ex ipsis
oriunt. Cōtra aut dulcedines z consolā-
tiones z quiesces q ex virtutibz oppositis
causant. Primo supbus habēs inordinat⁹
tū amorē z cupiditatē honoris inquietus
est: qz sibi videt q oēs despiciat eū. primo
yr. scdo filij z alij. qd videt se ab eis non
tantū reuereri qntaz deberet. Ecce dolor
z quietis prurbatio. Itē quādo intrat pla-
team vel quādo transit: si omnes non sur-
gunt: videt ab eis despici. Itē dicit super-
bus. Talis fuit capitane⁹ vel vicari⁹: ego
nō. Ecce dolor. Itē Itido, lib. cūbi. Sup-

bus inquit dicit⁹ est: qd vult sup videri qz
est. Qui em vult supgredi: supbus est. Si
cut dicit Aug. lib. xij. de ciui. dei. q super-
bia est celsitudinis appetit⁹. Hic aut appe-
titus nunqz poterit satari vel quietari: et
id hoc pētm est quietis anie prurbatiū. z
Hoc etiā dicit Aug. xij. de ciui. dei. Su-
perbia puerse imitat deū: odit nāqz consō-
cū equalitatē sub illo: sed imponere vult
locū dñationē suā p illo. Ecce dolor et i-
ordiat⁹ alius: z inqntudo aie. Cōtra. humi-
les qn sūt sibi magni honores dicūt. Nō
nobis dñe nō nobis: sz nomini tuo zc. Ec-
ce quies mentis z anie. Scdo auarus de
ois habet dolorē. Qui em videt in mensa
vxiōē: filios: z famulos bene comedētes:
videt. O miser destrue⁹ suz. Et tantū do-
let q nō sentit delectatōēz cibi vel potus.
Si videt farinaz inminutā: dicit. O miser
pōit⁹ sum. Itē Eccl. v. Lūcti dies erūnis
z doloribz pleni sunt. Itē Sene. in trage-
dijs. Auaro qd mala opas: nisi q viuat:
Si filius currit: dicit. O miser. qz totula
res frangit. Si dormit: somniat latrones.
Si sentit mures: credit fures. Ecce inq-
tas anie. Hoc est qd dicit Salomon Ec-
cles. v. Auarus nō implebit pecunia. Et
q amat diuitias: nō capiet ex eis fructus.
Qz yr de Hiero. Auaro tā deest qd habz
qz qd nō bz. Itē etiā nō implebit pecunia:
qz assimilatur inferno p augmentū di. Qua-
rus est inferno sibi. q qntacūqz deuorauit
nūqz de sufficit, sic nec auarus poterit
satiari. Itē Eccl. xj. Auaro nihil secelest⁹
Et postea subdit. Nihil iniqui⁹ q amare
pecuniā. Ecce inordinatus amor. Et sub-
dit. Hic em z aiam suā venalem bz Tul-
de offi. li. j. Nihil est tā exigui ai zc. Habz
q aiam inqntā: z hoc est ppe pūu auaro:
q auaritia est qētis anie prurbatio. Econ-
tra. psona liberalis letat⁹ quando videt vx-
orem z familiā comedētes: z dr. Comeda-
mus z dñs pvidebit nob si seruabim⁹ ei⁹
pcepta. Itē ps. Iusti. i. liberales exultent
in co. dei: z delect. i. le. Itē luxuriosus qntā
penā bz: qn est pbi locapi⁹ d aliq dōicella
vl vidua zc. vadit die noctuz cū armis z
magnis piculis. nō pōt comedere nec dor-
mire: sz vadit sic stult⁹. Itē p̄sus. Nescio
qd sit amor: nec amor serio nodū. Sz scio
siqz amat: nescit hē modū. Et sic rei ve-

r ij

De Penitentia

ritate. **Uñ Aug.** O amatores mudi: nō est requies vbi qritis eā: vitā brām queritis in regione mortis. Et si psequit intentū suū statim dicit: Non: sed cū alia habere maiorē delectationē: vel seruabo alius modū vt magis delecter. Quare dicit pbs: q̄ cupiscētia carnalis est infinita: et non habet terminū. **Idē Boet.** Quid de volu praribus corpōz loquar: quarū appetētia quidē plena anxietas: satietas penitētie: Nec est mīrū de nostris iuuenibz fatuis: cū Salomon tam sapiēs p luxuriā fuerit deuictus: et David tā scīs. **Uñ Aug.** .i. soliloquior. Nihil esse censeo qd magis ex arte deiciat animū virilē: q̄ blandimēta femine: corporensqz ille conat. **Idē Tul.** de senectute. Eū natura siue de? nihil boni mīnī mēte p̄stabilē? dedisset: scias huic diuino muneri nihil esse magis contrariū q̄ voluptatē. Sed q̄ differētia est inter iuuenē luxuriosū: et senē? Audi Senecā dicentē: Adolescens luxuriosus peccat: senex insanit. S; peius ē de p̄sona nobili et gradu/ata dignitate. Nā dicit Fulgē. lib. ij. mitologiarū. Quāuis in oibus amor libidinis sit: tñ deterior euz se honorato miscuerit. Libido em̄ honestatis duz quid expedit nescit: semp est maiestatis p̄raria. **Item Tul.** in Parador. An mihi liber videtur cui mulier impat: cui leges imponit. Vocat: veniēdū est. Eget: abeundū est. Vt natur/ extimescēdū est. An ergo mīrū: S; nequissimū seruū/ etiā si in amplissima familia nāt/ sit. appellandū puto. Persona autē casta si sit de matrimonio: p̄tērat de sua scietate: siue sit iuuenis siue antiqua alba v̄l nigra. Dicit vīr. Sufficit mihi q̄ vxor mea est. Alij autē qui nō sunt de matrimonio: nō curant nec loquuntur de illa materia: et viuūt leti et quieti. **Idē p̄s.** Reuult plorari aīa mea. i. in bonis carnalibz. Ergo in quibz? **Rñ.** Demor sui dei et delectat/ sum. **Idē** inuidus nunq̄ desit/ sed sp̄ in tristitia manet: q̄ inuidia nihil aliud est q̄ dolor de bono alteri. **Uñ Gre. vj.** moral. Inuidere nō pot/ um/ nisi eis q̄s in aliq̄ cernimus meliores. **Idē** dicit pbs in. ij. eth. Inuidebūt tales: quibz sunt aliq̄ siles/ aut fm gen/ aut fm cognitiōē/ vel fm staturā/ habitū/ aut fm opiniōē. **Idē** dicit Damasc. Inuidia est tristitia in alie

nīs bonis. **Ep̄s. ij. eth.** Quid dolet inuidus: De eo de quo est gaudendū dolet. **Idē** vider inuidus q̄ altius plus honorat vel dicit: vel est in officio/ v̄l in amore p̄cipis: tristat inuidus/ et fragit corde. **Idē** est quiddā dñs. Inuidus inuidia cōbunt incus et extra. **Uñ** sic diffinit ab Aug. in smone. Inuidia est dolor felicitatis alterius. **Idē** Damasc. in smone. Inuidia est ignis inextinguibilis. Et sicut rinea cōsumit vestimenta: sic inuidia eum q̄ zelat cōsumit et rodit. Porp̄ea Aug. de ci. dei. Inuidia primū sui mordax est. Et Job. i. Paruulū occidit inuidia. Persona autem charitativa nō tristat de bono alteri/ sed letat et dicit. Dñe p̄terea decibz: q̄ recos dare de me/ q̄ sum creatura tua sicut iste. Et charitate autē dñs illi puidet abundāter. **Idē** ap̄s ad Gal. v. fructus autē sp̄s est: charitas gaudiū: pax et c. Gula etiā sit cū trahit dolorē et inq̄tudinē: q̄ gulō sit cōiter potatōres/ b̄itqz culos scartat/ uos et tremat: q̄ vinū ferit nervos. Peccatur autē q̄tuor modis i gula. P̄mo mō: cū in cibo hora ordinati r̄pis puenit. Scōdo cū cibū nimis splēdidus p̄parat. Tercio cū sibi plurimū et vltra debitā naturē cōsumit: q̄ntitatē accipit. Quarto: cū nimis ardēt audacitate recipit. Et quocūqz capiat gula vnoq̄qz istoz modozū: sp̄ est inq̄tudo aīe. Nā p̄mo aīe rēq̄s impeditur q̄n corp/ an debitā horā implet. **Idē** scribit. Veb tibi terra cur/ rex puer est: et p̄cipies mane comedūt. Scōdo peccat cū cibū splēdidus p̄parat. Nā ex splēdiditate cibi causat repletio. Et vident tales totā curā h̄ie de corpe. cōtra q̄s d̄r. Quoz de v̄ter ē. **Uñ** Sen. Palatū tuū famēs exaltet/ nō saporēs. Tercio peccat in q̄ntitate excessiua. Nā sūt inordinate mortales diuersaz speciez carnes et fereula sub variis p̄dimētis: et alie mltiformes ciboz mane r̄ies: vna grandia et diuersa/ ex appetitu illo trahi. q̄ potētiā et diuersitate huius mane nature fragilitas digerere ac tollere nō pōt. Et sic ex corrupta digestionē in b̄iores corruptos cibaria in corpō b̄ialis trāseūt: ex q̄bz dolores. febres. podagras alieqz infirmitates: radē ad destructōē vite vuenit. Propt̄ qd d̄r Boet. d̄ p̄s. P̄uicis em̄ mīnīqz nā 2 tēra ē: em̄ facietatē

supplis agere vel: aut in locū dū: qd infū
dis fieri aut noxiū. **Ecc. xij.** Propter cra-
pula multi pierūt. Et in multis electis erit
infirmitas. Quarto peccat: qm nimis ar-
denti audire recipit: ptra qd. **Ecc. xij.**
vii. Noli esse auid? in omi epulatioe: nec
te effundas sup oim escam. Exempluz de
Elau. Qui ppter scutellā lenticularū: p
mogeniturā vedit. Ideo hoc petm ois
no abiciendū est. Item iracund? etiā tra-
bit secū penā: qm trahit de aliqua iniuria:
et est cū desiderio vindicare: et semp cū dolo-
re: et iniquitate cogitationis circa vindi-
cā: vedit. Tu facis sic et sic et c. Qui scri-
psit hunc libru: legit in quodā sermone alio
qua scripta manu ppta: donec memorie pa-
tris nostris: fratres Petri: de hieremia: qui
dixit: q viderat quidā hominem: q dixit ei de
fili Petro: q nō poterat comedere: nec bi-
bere: nec dormire: nisi sumeret vindictam
de inimico. Et tandē interfecit eū cū suo
marito pculo. **Ecc. xij.** et iniquitudo. Et
postq iracund? cepit vindictā: timet ami-
cos et sanguineos illi. Si capis suspen-
dit. Si fugit bannit et pdit sua bona. **Jo.**
Sene. Ira in temeritate prona est: et dū
periculū vult inferre: nō cauet. Cōtra hō
paasit? dicit. Vos iniuriā mibi fecistis.
Et ego recipere possem vindictā. **Jo.** par-
co vobis: vt de mibi parcat. **Jo.** Lu. xij.
In patientia vestra possidebitis et c. Acidi-
ous etiā trahit secū penā: et a diabolo cri-
bulat et tentat. Ideo Hiero. Semp alio
quid boni facito: vt diabolus inueniat re-
occupatū. Cōtra. Dulciores q nolunt la-
borare in domo: sed dicunt: vir me? habet
ancillas. Et sic stant ociose: et psequens
tentat: et deuict. Homo ad laborē nasci-
tur: et auis ad volandū. **Job. v.** Cōtra: dū
homini laborioso. Quod pōt manus tua:
instanter opare. **Ecc. i.** vlti. c. Ecce quō pec-
cator pcurbat a petis: et iniquitaf. Ideo
Ecc. i. vlti. Cor imp? sicut mare ferues: qd
quiescere non pōt et c. Tercio petm est pe-
ne eterne obligatiū. **Ro. vi.** Stipendia
peccati: et pccati et c. **Apoc. xij.**
cidis et fornicatoribz et veneficis et idolatris
et oibz mēdaciis: pars illoz erit in stagno
ardenti igne et sulphure: qd est mors scda
Nota qd gñā pccoz: q maxie hodie reg-

gnat in mdo. **¶** Prīmū cū dicit timidis.
Timidi sūt: q timore intusto nō audēt bo-
nā vitam incipere: vel inceptā cōtinuare:
ducti timore: aut detractois: aut q timē
nō posse sustinere pnam. Sic est q timē
re nō displicēdi alicui: aliqd iniuste facit.
Sicut sunt iudices in sentētia pferenda.
Vedit q nō dicit infirmis: vt piteat:
timētes ne displiceant infirmis: ptra, ca.
Luz infirmitas, de peni. et remis. Notarij
dicātes tractus usurarios: artifices in
diebus festiuis laborātes: ne displiceant
alys. Sicut sunt barbitonfores: q radunt
barbas in dñicis et festiuitatibz: et siml in
alys ptra quos. Illi trepidauerūt timo-
re: vbi non erat timor. **Ps. xij.** **¶** Scdm
et incredulis: sic sunt iudei: faraceni: theu-
cri: tartari: et etiā heretici: et falsi chriant:
q dubitāt de aliquo fidel articulo: q dubi-
tāt in fide infidelis est: vt de rex. in. c. j. de be-
reticis. **¶** Tercū et execrat. i. abhominā-
bilis facit: ptra naturā: vt est ois
modus luxurie: p quē nō potest sequi ge-
neratio: sicut sunt mollicies: sodomia: p-
sertim cū vxore: q ē grau? alijs sodomis:
et etiā bestialitas. Talia em pta sunt illa
ppter que venit ira dei in filios diffidētie.
de vira et honesta. clerico. Et de excessibz
pela. cleri. et in auren. vt nō luxu. ptra na-
turā. **Col. vj.** Tales etiā de iure ciuili
vltio supplicio. i. morte puniri debēt: vt dī-
cit in dicto autētico. et c. d. adulter. l. Cū
vir nubit in feminā. **¶** Quartū et homici-
dis: mon intelligit de iudiciis pdeinanti-
bus malefactores ad mortē: q tales non
peccāt: sed merent: nec ppte dicunt homi-
cide: sed de illis q occidunt ex vindicta: sū-
ne intuste. Sub hoc crimine ptenent etiā
q detrahunt alys. Item q odiūt primos
Hoc em triplici mō dicit homicidiū. vñd
dicit **Elemēs** et habet in decretis. de pe. vi.
j. Homicidiū tria gñā dicebat esse bea-
tus Petrus: et penā eoz parilē fore dicebat
Sicut em homicidas interfectores fratrz:
ita detractores eozum: eosq odientes ho-
micidas esse māifestabat: et qui occiderit
et q odit fratrem suū: et q detrahit ei pariter
homicida esse demonstrat. **Frē. j.** **Jo.** Qui
odit fratrem suū homicida est. **¶** Quintū
et fornicatoribz. Nota hic ptra illos q ois
cū: q inter solutū et solutā. nō sit peccatū

De penitentia

quē errorem reprobāt iste textus: qz noīe fornicatiōis intelligit accūs luxurie inter solutū & solutā. Et si dicat cui sit iniuria si plerūq; ad iniuriam: Respon. dicendo: sicut fit iniuria regi/siquis fornicet cū filiā eius licet volēte. Nec obstat qz in decalogo sola mechie. i. adulteriū phibēri videtur: qz sub noīe mechie/intelligit omīs illi licet peccatus: vt dicit Aug. & Glos. Et tota ecclesia hoc vult: vt pbat. xxij. q. iij. **De retriis:** z. q. v. Non mechieberis. **Sertuz** veneficiis. i. venenū facientib; aut dantib; sic sunt mulieres: qz recipiūt venenū vt faciāt abortum. Itē qz dant. Nota de illa muliere: qz comperies filiā suā: qz erat monialis fore grauidā petēti filie qz daret sibi potationē: vt abortiret: mā de die ei potationē qua occideret: z sic mortua est h matre serio faciente: z hoc retulit mibi ipa mā. **Septimū** idolatrie: idolatre sunt diuini z sortilegi: qz cōfidunt in demonib; z eos magis qz deū venerāt et adorant: pōt etiā dici qz idolatre sunt oēs adozant: fures: raptōres: simoniaci quoz de? est mūd? Propterea aplūs vocat auaritiā seruitutē idolorum. Eph. v. Hoc scitote intelligētes: qz oīs fornicator aut imund? aut auarus: qz est idolorū fuitus non habet hereditatē in regno christi z dei. **Octauo** et oībus mendacib;: nō loquit de mendacio officioso vel iocoso: qz talia mendacia nō sūt mortalia: nisi addatur iuramentū: qz tunc esset pūritū: z ples: quē mortale/etia si p salute alteri? fiat: qz vt dicit Aug. Nemo ad salutē adducendus est opitulante mendacio pūritoso: vel scūq; pūritio: talitū qz oīm pūritioz pars ē stagno ardenti igne: z sulphure: que est mors scda respectu pme: qz est mors corpālis: vt respectu pme: qz est mors spūalis: qz ē p uatio grē grū faciet: qz pūrit agite zc.

De acerbitate pene: vbi agit de penis debitis pēto. Ser. R.

De penitentia agi

Dicit zc. Supra qz tuos pūritis pūritioz dictū est dicitur octauo motuo vos ad pūritiam pūritante: vtz de peccati malignitate. Dodo sequit pūritare de pūritio: quod est pūrit acerbitas.

Ubi agit de penis pēto debitis post hāc vitam: z loquit de peccatore impenitente: cut debetur infernus. Saluetur hgo zc. **Pro** fundamēto sermōis qz est de acerbitate pene peccati debite in inferno. Qz tur de ipa pena infernali theologicat qz. **Querit** vtrū dānati cruciabunt perpetuo quattuor elemētis. Arguit qz non ab illis nō affligunt simul/que habet actiōnes pūritas/z pūritia nō possunt sūt esse in eodem saltē in cōplementis suis: nec alternatim: qz afflictio p ignē solatōz est translati in aquā/ergo dānati nō cruciabunt simul qz tuos elemētis. **In** oppositum. Ps. Ignis sulphur z spiritus pūriti larū pars calicis eoz: ergo affligunt aqua z terra ferida qz significat p sulphur z aere pūritoso/qz dicit spiritus rempētat/z qz affligant p aquā pūrit Sap. v. Scādēter in illos aqua maris/z flumina pūritent riter. p testimoniu ergo dānati cruciabunt pūritio quattuor elemētis. z sic qz hō manet p vtrāq; pūrit dubia. Ad quēstionē respondendū est: fm Rich. de media villa sup. iij. sen. di. xliij. arti. ij. q. r. qz dānati nō tantū affligent ab igne: z etiā ab aliis elemētis cut? ratio est. Nā habet Sap. ij. p que peccat quis p hēc z torquet. dōmines vero reprobī p quattuor elemēta peccauerūt/inquantū peccauerūt in corpōitib; compositis ex qz tuos elemētis: et inquantū inordinatē dixerūt elemēta: neq; solū secundū aliquos pūritent ab elemētis: sed etiā corpōz celestiu influentia pūrit z eos. iustum eū est: vt qz rebelles fuerunt creatori/qz oīs creatura pūrit eis in vltione: iuxta illud Sap. v. armāuit vtr creaturā ad vltionē inimicōz: aqua tamen ignis z aqua ex sui natura magis sūt afflictiva quā aer z terra. Itē magis pūritio in cruciatu eoz de igne z aqua qz terra z aere. Quia ignis magis est actiūus: aqua: ideo sub nomie ignis oīs corpōz pūritendit oīm penā quā a reb? corpōz patiānt/vt cū dicit Bar. xvj. Itē malecōcti in ignē eternū: qz aut illi qz sunt in purgatorio pūritunt/vt purgent p ignis naturā purgatiuā: ideo videtur aliquib; qz ante in purgatorio a nullo alio elemēto nisi ab igne pūritūt. **Ad** argumentū qz de qz libet dānato: qz ad nūmū calicis